

Oberoende filmares förbund

Remissvar på Ds 2015:31 "Framtidens filmpolitik"

Oberoende filmares förbund (OFF) är Sveriges största producentförening. Vi representerar cirka 250 filmare, verksamma i Sverige. Våra medlemmar hittas ofta i mindre bolag som arbetar i flera genrer, format, visningsfönster och funktioner parallellt. Vi tror att fria processer där gränser och förväntningar tänjs skapar intressant film. Vi är oberoende för att vi aktivt vill vara det.

"En är inte liten för att en inte kan bli stor. Mellansegmentet måste leva."

David Herdies, regissör & producent, Momento Film

Vi svarar nedan på utvalda stycken i DS2015:31 som vi bedömer kommer att påverka OFF:s medlemmar mest.

Samtal med branschen

Bra att samtal förts med "branschen" under en längre tid. OFF har dock synpunkter på hur urvalet av samtalspartners skett. I urvalet av deltagare i samtalsgrupperna är upphovspersoner i minoritet, och urvalet lämnar mycket att önska utifrån ett mångfaldsperspektiv. För att tala klarspråk, det är helt enkelt väldigt vitt på de bilder som cirkulerat från samtalen. Yngre upphovspersoner saknas också, vi gissar att tanken varit att de varit representerade genom personer från de större filmskolorna och regionala resurscentra - men det är inte samma sak som att efterfråga deras egna röster.

Centralisering eller decentralisering i bedömningsprocesserna?

Vad är en fullträff? Alltså när träffsäkerheten i stödsystemet optimerats maximalt?

OFF tror att när fler blickar och mer kunskap kommer in i bedömningen av ett projekts lämplighet för produktionsstöd, kan fler spännande personer och projekt som samtidigt väntar på, identifieras. Idag finns stor risk att framtida fullträffar helt enkelt missas, då kompetens att känna igen dem på utvecklingsnivå faktiskt saknas. OFF vill se en genomlysning av den maktkoncentration kring ett fåtal individer med liknande bakgrund, som fördelar de pengar som finns till svensk film. Detta innebär en stor risk att just det som är morgondagens fullträffar hamnar mellan maskorna.

Filmpolitikens inriktning och Kvalitetsbegreppet

Det är glädjande att se att här görs en viktig markering genom att tydligt uttrycka att film är konst. Det är också en bra övergripande beskrivning av filmpolitikens syfte. Men det som följer behöver bli mer konkret. Vad betyder till exempel "värdefull" i det här sammanhanget? Och vem definierar det?

Idag definieras en framgångsrik film med premiärer och priser på västerländska filmfestivaler och biopublikiffror. OFF vill att denna syn uppdateras och att en bedömning kan ske utifrån varje films specifika framgång, såväl tematiskt som geografiskt. Fixeringen vid vinnare, vid genier, vid unga debutanter, gynnar en viss typ av filmer och en viss typ av filmare. Men svensk filmkonst måste ha ett värde som går djupare och vidare än så.

Utveckling och kontinuitet

Vi representerar de som självvalt rör sig mellan genrer, positioner, roller, format. Det finns en gammal syn att det är synonymt med glada amatörer eller idealister. Vi vill hävda att det handlar om konstnärlig höjd. Det är i experimenterandet som det nya växer fram. Därför blir vi glada för en formulering som:

"Framtidens filmstöd bör ha stor öppenhet för experiment och utveckling utanför det traditionella. Nyskapande försök ska kunna få resurser till att utvecklas i ett första steg, innan dess bärkraft avgörs."

Men, hur tas detta vidare i praktiken genom konkreta åtgärder för att nå en sådan förändring, uppdaterade riktlinjer till konsulenter, förenklat ansökningsförfarande, förenklad redovisning, öronmärkta pengar, rekrytering av expertis från andra områden och kulturer?

Vi vill också varna för modeord som "nyskapande" som snart syns i varje ansökningsformulär. Vad är nyskapande, när nyskapande blivit norm?

Stöd som Innovativ kultur och Kulturbryggan, där ska sökande själv formulera hur den själv, och projektet är nyskapande i ruta efter ruta blir nästan som att ta del av en performance och vi är nyfikna på vad som blir nästa modeord.

"En kan inte outsourca konst."

Kira Carpelan, regissör, producent, konstnär

Vi vill se ett ökat stöd till utveckling. Av det som är nyskapande idag, och det som är nyskapande i relation till det nyskapande, som kanske inte är lika nyskapande i morgon.

Större belopp. Snabbare. Tillgängligare. Mindre krav på delredovisning i processen. En öppenhet för olika arbetssätt och konstellationer. Processen måste i alla led göras snabbare, öppnare och mer flexibel. Vår samtids kreatörer och publik styrs av lust och nyfikenhet. Låt oss få ett system som låter oss smida medan järnet är varmt.

Talangutveckling

OFF:s syn på talangutveckling är att den är och bör vara ålderslös. Talang måste utvecklas och fångas upp i relation till varje projekt, inte bara i början av en filmares karriär. Viktigt är också att vidga talangbegreppet till personer som kommer från närliggande konstformer, men som är nya inom filmen.

Den rådande 30-årsgränsen inom den regionala talangutvecklingen slår hårt mot kvinnor och personer från annan bakgrund. Den bygger dessutom på en myt att framgångsrika filmare debuterar unga. Statistiken visar tvärtom att medelåldern för en långfilmsdebutant i Sverige är 38 år. Det är alltså oftast åren mellan 30 och 40 som är avgörande.

Regionala inkubatorer och subventionerade arbetsplatser för filmföretagare i uppbyggnadsfas, samt för tidsbestämda projekt, bör vidareutvecklas och samordnas. Verksamheter som Transit i Stockholm och FilmCloud i Göteborg höjer kompetens, skapar nätverk och leder utvecklingen framåt. Mer sådant behövs, för många fler.

De stora och eftertraktade utbildningarna på Akademin Valand och Stdh examinerar några få lyckligt lottade varje år. Men en stor del av svensk filmbransch framtid finns idag på olika folkhögskolor eller i talangprogram inom regionala satsningar. För att brygga över från dessa utbildningar och program, till en självständig (lönsam) verksamhet som oberoende filmare ser vi ett behov av en lättillgänglig och återkommande fortbildning. Det har tillfälligt erbjudits genom den lyckade treåriga satsningen Kulturkraft (som genomförts i Stockholm, Västsverige och Skåne) men därefter avstannat. Detta skulle kunna fortsätta genom återkommande fortbildningar hos Stdh och Akademin Valand, folkhögskolor och SFI. Det handlar om att säkra viktiga kunskaper inom juridik och ekonomi, för att svenska regissörer och producenter ska vara kompetenta i de internationella samarbeten som oftast krävs för att få ihop en films finansiering.

Vi som förbund, liksom administrativ personal hos SFI, tvingas idag lägga mycket tid på att göra akutinsatser för filmare som saknar viktiga kunskaper och därigenom riskerar att gå in i ofördelaktiga samarbeten. Genom återkommande och kvalitetssäkrade fortbildning kunde hela branschens kompetens höjas.

OFF ser också ett stort behov av ett assistentstipendium för samtliga s.k. A-funktioner inom film (regi, producent, foto, klipp, ljud, mask, kostym), liknande det som finns att söka hos Konstnärsnämnden inom området "Bild och form". Det borde vara enkelt och självklart att inkludera filmkonstens tillväxt inom detta upparbetade assistentsystem.

Även s.k. Artist in Residence, ateljévistelser i Sverige eller utomlands, som tillhandahålls av Konstnärsnämnden, Svenska Institutet och regionala aktörer, bör ses över och uppmanas att välkomna filmare. Att det inte redan är så, har sin bakgrund i att filmtekniken tidigare inte var så flyttbar. Men idag sker en stor del av arbetet på ett filmprojekt med laptops och portabla hårddiskar. Det finns alltså ingen anledning att kreatörer som valt rörlig bild som uttrycksmedel, istället för "bild och form", ska utestängas från möjligheten att assistera en mer erfaren person, eller vistas i en miljö som ger ett särskilt fokus och en kreativ boost. Vi ser därför fram emot att se ansökningsvillkoren för Konstnärsnämndens och andra statliga stipendier, bidrag och ateljévistelser, uppdaterade, med syfte att likställa filmkonstens värde med bildkonstens.

Produktion

Syftet med politiken hittills har varit att skapa en mer stabil produktionsmiljö genom att fördela större stöd till färre bolag, för att de ska bli starkare och på sikt stå för produktion och talangutveckling/tillväxt. Tyvärr vittnar våra medlemmar om att motsatsen skett.

Både bolag och projekt är så underfinansierade att den svenska independentfilmen innebär en produktionsmiljö där alla kämpar med kniven mot strupen. Villkoren för denna kamp är dock olika, beroende på när en producent eller ett bolag startade sin verksamhet, vilket är högst odemokratiskt och bromsar utvecklingen mot en svensk film formad av jämställdhet och mångfald, det "svenska filmundret" som SFI vill leverera.

Även nya idéer för att skapa lönsamhet i produktion och distribution bromsas av rådande system. För att få hantera stöd över en viss gräns måste man idag nämligen vara "etablerad producent". Med etablerad producent avses "sådan fysisk person som har producerat antingen minst två långfilmer eller två dramaserier eller en långfilm och en dramaserie. Produktionerna ska ha genomförts utan anmärkning av teknisk eller ekonomisk art".

Ironisk är också att många de som idag "kvalificerar sig" som "etablerade producenter", inte var det då de började producera - de kunde alltså bli "etablerade" genom att stegvis bygga upp en verksamhet utifrån sina egna idéer, precis det som de "oetablerade" producenterna idag vill göra, men alltså inte får. Ska jämställdhetsmålen för svensk film uppnås bör kravet på "etablerad" producent omedelbart omformuleras.

Flera av de senaste årens succéfilmer, gjorda i mellanskiktet gällande bolagsstorlek och budget, till exempel Återträffen av Anna Odell eller Äta sova dö av Gabriella Pichler, har producenter som trots dessa succéer utestängs från de större stödbeloppen hos SFI tills de producerat ännu en långfilm. Vill de ha vettiga budgetar för nästa film, måste de antingen göra sin nästa långfilmsproduktion som en lågbudgetproduktion, eller gå via ett större bolag och låta en mer erfaren producent vara exekutiv producent. Detta innebär att eventuella intäkter delas med den exekutiva producentens bolag, och den yngre/nyare producentens karriär och bolag gör då en långsammare resa. För branschens fortlevnad behöver vi tvärtom ta tillvara på starka entreprenörer och kreatörer, och ge nya producenter bästa tänkbara möjligheter att driva projekt.

OFF är självklart för att det ställs höga krav på hur offentliga medel hanteras och att personer som får tillgång till de större statliga stöden har kompetens omkring sig för att hantera likviditet, bokföring och redovisning. Men det måste finnas utrymme för olika sätt att lösa detta. Särskilt mot bakgrund att flera av de personer/bolag som SFI rekommenderat som "etablerade producenter" till våra medlemmar de senaste åren, faktiskt senare gått i konkurs. Kravet på "etablerad producent" är alltså osäkert, otidsenligt och bör omformuleras omgående, med svensk films stabilitet, kvalitet, jämställdhet och upphovspersoners bästa i åtanke.

OFF anser också att uppdelningen i fiktion och dokumentär, med vitt skilda stödnivåer, hör till historien. Idag görs ofta dokumentär och fiktion på liknande sätt. En dokumentärproduktion kan pågå under lång tid, innebära omfattande research, vara "nyskapande" och kostsam till sin form och använda fiktionselement för att bygga upp dramaturgi eller gestaltning. En fiktionsfilm kan göras med enkel SLR-teknik och ett litet, mobilt team. Däremellan finns ett växande skikt av s.k hybridfilm som kombinerar element från båda genrens.

Det är därför inte längre försvarbart att svensk dokumentärfilm ska ha så låga budgetar som idag och att de som arbetar inom denna konstant befinner sig på gränsen till utbrändhet. I radioprogrammet Kino "*Dokumentärfilmarnas villkor*", som sändes 10 april vittnar ett antal namnstarka svenska dokumentärfilmare om de ohållbara förutsättningarna. Redan 2009 skrev Karolina Lidin, på uppdrag av SFI rapporten "*Dokumentären på vita duken, succé eller olycklig kärlek*", där samma sak slogs fast. Jessica Nettelbladt har visat samma sak i sin magisteruppsats från Akademin Valand: "*Att överleva som dokumentärfilmare*". Underlag finns alltså, nu behöver något radikalt göras för att säkra den svenska dokumentärfilmen som är både internationellt erkänd och nationellt älskad. OFF föreslår härmed att dokumentärfilm skall jämföras med spelfilm och ha möjligheter att erhålla stöd i samma nivå, om produktionen så kräver.

Marknadsbaserat stöd

En viktig bakomliggande faktor som styr filmsatsningar i Sverige är ett långsiktigt helhetstänkande som samlar och korsbefruktar både kultur- och näringspolitik. Film är en kombination av både kultur och näring, av både konst och kommers. Vi är för ett marknadsstöd för att attrahera privata pengar, men OFF anser att detta bör läggas utanför Kulturdepartementets budget, då detta snarare är en näringspolitisk fråga. Svensk filmkonst är beroende av ett statligt filmstöd och detta bör inte sammanblandas eller delas med ett marknadsstöd. Ett framtida marknadsstöd bör också kopplas till krav på jämställdhet och vi ser positivt på att ansökningar föreslås bedömas av en grupp.

Efterhandsstöd

Enligt förslag i "Framtidens filmpolitik" ska den svenska filmen bli teknikneutral. Vi hoppas nu att det också tillämpas i hela ledet. Framgångsrika visningar i andra fönster än bio och tv måste tas till vara både i redovisningsskedet, samt i bedömningen av hur framgångsrik en films resa varit. OFF föreslår att de gynnsammare reglerna för barn-ungdomsfilm och animerade filmer också bör gälla dokumentärfilmer.

OFF vill också understryka att de resultat som kan rapporteras för PRS är direkt beroende av vilket lanseringsstöd en film fått, och för vad. Se vidare under *Spridning*.

Oberoende producentstöd

Det oberoende producentstödet är avgörande för att oberoende producenter ska kunna utveckla flera projekt samtidigt, ta risker och arbeta med förstagsregissörer. Idag sker detta arbete oftast i form av gratisarbete som sedan budgeteras som egeninsats av oberoende regissörer, vilket inte är hållbart i längden och ofta infekterar samarbeten.

OFF föreslår att det oberoende producentstödet kompletteras med en förtursordning, en s.k. producentkorridor, vid fördelningen av ett projekts intäkter, där en summa först tillfaller producenten innan andra investerare ska ha sina delar. Detta ger alltså en återbetalning för producentens stora egeninsatser och hjälper mindre bolag att hinna ikapp mellan projekt och att skapa marginaler som möjliggör risktagande. Det leder också till att vi kan motverka dagens utveckling mot uppblåsta egeninsatser (något som görs för att höja en budgets totalsumma, i syfte att få så stora stöd som möjligt).

OFF ser även ett motsvarande behov av ett oberoende regissörsstöd att regissörer med eget bolag, som samarbetar med olika producenter, på liknande vis kunna utveckla flera projekt parallellt och ta risken att något av projekten eller samarbeten, inte bär hela vägen.

Filmkommissionsverksamhet

Den regionala filmpolitiken spretar idag och det finns behov av en nationell vision, så att inte filmare och produktioner behöver leva nomadliv för att trygga finansiering.

Att locka internationella produktioner till en region skapar tillväxt, och bör främjas. Det skapar också en kompetensutveckling hos svensk filmbransch. Att kunna se sig själv och sin lokala miljö, historia eller framtid, på film skapar samtal, identifikation, livskvalitet och samhörighet, och måste också satsas på regionalt, jämte försök på att locka internationella affischnamn.

Inom journalistiken är det ett välkänt fenomen att en huvudstadsregions lokaljournalistik ofta blir lidande under den nationella bevakning som pågår i regionen. Samma gäller för dokumentärfilmsbranschen i Stockholmsregionen. OFF ser att medlemmar som arbetar med dokumentärfilm aktivt väljer att flytta från Stockholm till väst- eller sydsverige, helt enkelt för att det inte finns en tillräcklig regional finansiering för vuxna, professionella dokumentärfilmarbetares verksamhet i Stockholm. Detta är ett demokratiskt problem som bör ses över.

Det är det också i det större perspektivet, att den regionala filmkommissionsverksamheten över lag helt saknar krav på rotation. Hos de stora regionernas produktionscentra Film i Skåne, Film i Väst, Filmpool Nord och Filmregion Stockholm Mälardalen är makt och medel koncentrerade till några få individer, som kan sitta på obestämd tid. Många av dessa personer har liknande bakgrund, och blir varandras kollegor allt eftersom åren går. Detta måste ses över, inte minst för att kunna möta kraven på mångfald och jämställdhet.

Spridning

I början på 2015 kom nya uppdaterade riktlinjer för att söka SFI:s lanseringsstöd. Trots detta upplever vi att ett traditionellt samarbete med större distributörer fortfarande ses som eftersträvansvärt, samtidigt som våra medlemmar vittnar om att de större produktionsbolagen och de namnstarka distributörerna oftast arbetar med standardpaket med t ex annonsering i storstadspress som når en specifik kulturvan medelklasspublik. Så snart en film inte fått starkt genomslag på detta standardiserade sätt, ges istället plats för nästa film.

Lanseringsstödet måste tas på mycket större allvar och utökas, samt göras flexibelt så att det främjar idéstarka och skraddarsydda lösningar som ser till att varje film når sin fulla potential, vari den än består.

I en nyligen publicerad artikel i tidningen Filmarbetaren berättar de erfarna producenterna Tobias Jansson/Story (Belleville Baby, Om våld, Black Power Mixtape) och Margarete Jangård/WG (Bananas, Bikes vs Cars) om hur den låga nivån på, och den sena utdelningen av, lanseringsstödet gör att potentiellt framgångsrika filmer, som det investerats stora produktionsstöd i, tyvärr får en kortare resa än de skulle kunna om bolagen haft större och tidigare resurser för lanseringsarbetet.

OFF skulle därför vilja se att detta stöd omgående uppdaterades och utökades, och att bedömningsgruppen förstärktes med kompetens i framkant inom marknadsföring, digital strategi, transmedia och interaktionsdesign.

Det behövs också en övergripande förändring i synsättet på en filmproduktions fasen. SFI:s finansieringsmodell utgår fortfarande från ett förlegat arbetssätt som ser en filmproduktion som utveckling, produktion och distribution, i den ordningen. Idag börjar distributionsarbetet redan under utvecklingen av ett projekt, genom innovativa, transmediala processer, interaktivt publikarbete, digitala kampanjer. Detta är vardag för våra medlemmar idag och något som krävs för att få finansiering från fonder som Innovativ kultur, Kulturbryggan, Film i Skåne mfl. Detta bör självklart implementeras i stödkedjan hos SFI också.

Transaction-VOD-fönstret är fortfarande underutvecklat i Sverige. Det är mycket viktigt att stimulera denna utveckling för att svensk film ska spridas i hela landet, få en lång livslängd och generera intäkter till de upphovspersoner och bolag som investerat stora egeninsatser. Det är i slutändan en fråga om demokrati att färdiga filmer kan nås av allmänheten som varit med och betalat för dem, oavsett bostadsort, och att de som tagit de största riskerna i filmernas produktion, kan tjäna på filmernas resa.

Omfattningen av den statliga filmpolitiken

OFF vill ta tillfället i akt att lyfta något våra medlemmar upplever som ett återkommande problem i denna föränderliga tid gällande distributionskanaler och visningsfönster, nämligen de orimliga avtalsvillkor Public Service genom SVT drama och dokumentär, ställer på oberoende filmare.

SVT:s samproduktionsavtal kräver rättigheter till alla "befintliga och i framtiden kommande" distributionskanaler och visningsfönster. Detta urholkar filmares möjlighet att göra vinst på egeninsatser, genom oväntade succéer, visningar över lång tid eller framgång i nya fönster.

En filmpolitisk vision bör också omfatta SVT:s roll som största finansiär jämte SFI, där offentliga medel fördelas kopplade till oerhört tuffa avtal som oberoende filmare förväntas förhandla kring med heltidsanställda jurister som motpart. Avtalen som dessutom alltid förses med en obligatorisk sekretessparagraf, vilket gör det svårt för oberoende filmare att bedöma om ersättningsnivåerna och visningsvillkoren är rimliga, då de inte kan jämföras med kollegors avtal för liknande produktioner.

Frågan OFF vill att Kulturdepartementet ställer sig är om SVT drama och dokumentär ska främja filmkulturens utveckling, eller bidra till en alltmer underfinansierad filmbransch med stor del svartarbete, på grund av extremt tajta budgetar och orimliga avtal som förhindrar entreprenörmässiga vinster på filmarnas egna investerade tid och pengar?

Höjning av mervärdesskatten på biograföreställningar

Med tanke på att publiksiffrorna för svenska biografier sjunker varje år och att yngre konsumenterna intar större delen av sitt "content" via någon form bärbar mottagare (telefon eller tablet) ser vi inte den föreslagna lösningen som särskilt långlivad.

Stödet till svensk filmbransch behöver fördubblas för att branschen ska hålla, och då behöver bredbandsbolagen och vod-leverantörerna vara med och bidra.

Vi tycker att Kulturdepartementet bör titta på hur länder som Frankrike, Polen och Danmark har byggt upp sitt stöd och sin nationella filmproduktion, och förankring hos den inhemska publiken.

Vi ser fram emot att vara del av den fortsatta diskussionen.

Stiftelsen Svenska Filminstitutet och dess inflytande

Våra medlemmar upplever både för- och nackdelar med det rådande konsulentsystemet. En fördel är att det finns en person som följer projekt över tid och som kan argumentera för att stötta en filmare eller ett projekt i ett tidigt skede. En stor fara är dock om en konsulent och en filmare inte klickar, eller om en konsulent inte gillar eller ännu inte förstår en ny riktning, t ex formmässigt. Då kan det bli svårarbetat för vissa bolag under de år en viss konsulent sitter. Vi ser också att det uppstått ett "konsulentyrke" där personer med liknande CV går mellan liknande inflytelserika arbeten på de stora nordiska film- och TV-organisationerna vilket får konsekvensen att det är väldigt få nya blickar, förankrade i praktiskt filmarbete, som kommer in i bedömningsprocessen.

Ett annat problem är också att konsulenterna idag är så överbelastade att svarstiden är orimligt lång och kontakten med filmarna ofta mycket sporadisk. Detta bromsar kreativa processer, försvårar samarbeten och leder till stora merkostnader för våra medlemmar. Här finns också en risk att respektive konsulents administrativa assistent får stor indirekt makt, då det är med dem den egentliga kontakten, och ibland även beslut, sker. Vid en högst nödvändig höjning av det totala filmstödet, föreslår vi därför också att den administrativa gränsen för SFI höjs. I samband med detta måste också kompetens när det gäller lansering och distribution utökas.

SAMMANFATTNING

Förslaget heter *Framtidens filmpolitik*, men OFF tror att framtiden kräver mer. Inget kommer göra skillnad om inte de statliga anslagen ökas avsevärt, och inte genom enbart en skattehöjning på film. Förslaget är kortsiktigt och spretigt och saknar tydliga ramar för SFI:s verksamhet och inflytande, samt konkreta åtgärder för att råda bot på den katastrofala underfinansieringen, rådande maktkoncentration och distributionsledets utmaningar.

Sverige behöver en filmpolitik som främjar en mångfald av sätt att göra film, visa film och ta del av film. En modig politik där filmskapare kan hålla processen öppen längs vägen och bygga den struktur och lanseringsplan som passar för just denna film. Film som speglar vår samtid. För vem vet vilken konstnärlig film som på sikt blir en kommersiell succé, eller vice versa?

Vi behöver ökad finansiering, kompetens och tempo i alla led. Det betyder i klarspråk snabbare stöd, snabbare och mer flexibel distribution, större respekt för kreatörers egna visioner för produktion och distribution och en kompetenshöjning och rotation bland dem som fördelar stöden idag.

Vi kan inte få ett svenskt filmunder genom svartarbete och uppblåsta egeninsatser. Den svenska filmbranschens rop på hjälp måste tas på allvar, vi behöver betalt för att göra vårt jobb.

Investeringar och risktagande måste löna sig. Nya och gamla kreatörer måste kunna bygga upp en verksamhet som är såväl kreativt som entreprenörmässigt hållbar, på lika villkor.

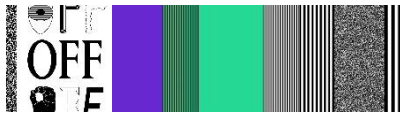
Styrelsen för Oberoende filmares förbund 2015:

Johan Seth, Karin Ekberg, Kira Carpelan, Therese Högberg, Ester Martin Bergsmark, Jennifer Jerez, Johanna Bernhardsson, Alexa Wolf och Binyam Berhane.

KONTAKT

Ordförande: Johan Seth, johan@off.se

Vice ordförande: Karin Ekberg, karin.ekberg@gmail.com

Oberoende Filmares Förbund
Box 271 21
102 52 Stockholm

www.off.se